

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลงานจิตรกรรม

1. ลักษณะทั่วไปและรูปแบบ

วิเคราะห์บนแนวคิดดังนี้

- 1.1) วิเคราะห์เนื้อหาตามแนวคิดของชลูด นิ่มเสมอ เพื่อศึกษาองค์ประกอบของเรื่อง (Subject) ซึ่งศิลปินใช้เป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ แบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ
 - 1.1.1) เนื้อหาภายนอก งานศิลปะแบบรูปธรรม เช่น คน สัตว์ ทิวทัศน์ สิ่งของ ศาสนา สงคราม ฯลฯ
 - 1.1.2) เนื้อหาภายในเป็นเนื้อหาทางรูปทรงหรือเนื้อหานามธรรม ซึ่งเป็นงานศิลปะแบบนามธรรม
- 1.2) วิเคราะห์เนื้อหาสาระเพื่อจำแนกประเภทและรูปแบบตามแนวคิดของนิกอลและ ระเบิดนฮาหมัด โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท ผลงานที่มีลักษณะเป็นภาพสื่อสิ่งแทน (Representation Painting) และผลงานที่เป็นภาพไร้สื่อสิ่งแทน (Non – Representatin Painting)
- 1.3) วิเคราะห์เรื่องราวทางศิลปะ เพื่อจำแนกประเภทตามแนวคิด ของอารี สุทธิพันธ์ โดยแบ่งเรื่องราวดังนี้
 - 1.3.1) เรื่องราวที่เกี่ยวกับมนุษย์และธรรมชาติของมนุษย์
 - 1.3.2) เรื่องราวที่เกี่ยวกับมนุษย์และบุคคลอื่น
 - 1.3.3) เรื่องราวที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างและไม่ได้สร้าง
 - 1.3.4) เรื่องราวที่เกี่ยวกับความเชื่อของมนุษย์

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปและจำแนกรูปแบบ กรณีที่เป็นภาพที่คาบเกี่ยวระหว่างความเป็นรูปธรรมกับความเป็นนามธรรม ให้ถือว่าเป็นภาพรูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) โดยพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างชื่อภาพกับองค์ประกอบที่ปรากฏภายในภาพ

2. การจัดองค์ประกอบศิลป์

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของศิลป์ด้วยหลักเกณฑ์ดังนี้

- 1.) ความสมดุล(Balance)
- 3.) จุดเด่น (Dominance)
- 4.) จังหวะ (Rhythm)
- 5.) สัดส่วน (Proportion)
- 6.) ทิศทาง (Direction)
- 7.) ความกลมกลืน (Harmony) และความตัดกัน (Contrast)

3. สรุปรูปเชิงปรัชญาศิลปะ

อธิบายมโนทัศน์ด้านจิตกรรมของศิลปิน โดยใช้ทฤษฎีหรือแนวคิดทางปรัชญาศิลปะ โดยแบ่งออกเป็น 2 แนวทางดังนี้

1. อธิบายแนวความคิดจากผลการวิเคราะห์ตามหัวข้อที่ 1 และ 2
2. อธิบายแนวความคิดของศิลปินว่ามีการสร้างผลงานที่สอดคล้องกับทฤษฎีใดในแปดทฤษฎีดังต่อไปนี้
 - 1.) ศิลปะคือการเลียนแบบ (Art as Imitation) ตามแนวคิดของเพลโต (Plato)
 - 2.) ศิลปะไม่ใช่การเลียนแบบ (Art's Not Imitation of Nature)
 - 3.) ศิลปะคือการเป็นตัวแทน (ของชีวิต) (Art as Representation) ตามแนวคิดของอริสโตเติล (Aristotle)
 - 4.) ศิลปะคือรูปทรง (Art as Form) ตามแนวคิดของโรเจอร์ ฟราย (Roger Fry)
 - 5.) ศิลปะคือความสมปรารถนา (Art as Wish – Fulfilment) ตามแนวคิดของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud)
 - 6.) ศิลปะคือการเห็นแจ้ง (Intuition) ตามแนวคิดของเบเนดโตโต โครเช (Benedetto Croce)
 - 7.) ศิลปะคือประสบการณ์ (Art as Experience) ตามแนวคิดของ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey)
 - 8.) ศิลปะคือการแสดงออก (Art as Expression) ตามแนวคิดของ อูยีน เวกอง (Eugene Veron) จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) เลโอ ตอลสตอย (Leo Tolstoy) โรเจอร์ ฟราย (Roger Fry) รูดอล์ฟ อาร์นไฮม์ (Rudolf Arnheim)

ภาพประกอบที่ 18 ชื่อภาพ **พระอาทิตย์ดำ** (2506) ผลงานสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 100 × 189 ซม.

1. ลักษณะทั่วไปและรูปแบบ

“พระอาทิตย์ดำ” เป็นลักษณะของภูเขาที่มีดวงอาทิตย์สีดำคั่นระหว่างกัน องค์ประกอบที่จัดวางมีลักษณะคล้ายสี่เหลี่ยมจัตุรัสและพื้นผ้าเป็นส่วนใหญ่ แนวของภูเขาจัดวางอยู่ในส่วนหน้าสุด (Foreground) ไต่เรียงไปถึงช่วงบนทางซ้ายมือของภาพ ด้านขวาของภาพจะมีรูปทรงลักษณะแท่ง สีเหลี่ยมตั้งตระหง่านจากล่างขึ้นสู่ช่วงบนของภาพ ระหว่างองค์ประกอบทั้งสองมีรูปทรงกลมสีดำอยู่ตรงกลาง วางอยู่ในส่วนของพื้นกลาง (Middle ground) ส่วนที่เป็นพื้นหลัง (Back ground) แสดงบรรยากาศของท้องฟ้าโดยใช้สีดำปนน้ำตาลมีลักษณะพื้นผิวที่ละเอียดกว่าองค์ประกอบอื่น ๆ ของภาพที่เน้นรอยที่แปร่งอย่างหยาบ ๆ จนเห็นความหนาของเนื้อสี โดยภาพรวมของภาพให้สีลักษณะโทนมืดรวมทั้งเงามืดที่ดำสนิท แต่จะให้แสงบริเวณพื้นผิวของรูปทรงด้วยสีเหลืองอ่อน แดง และน้ำตาล

“พระอาทิตย์ดำ” เป็นภาพที่มีรูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) ที่ได้ตัดทอนจากรูปทรงเดิมแต่ยังพอที่จะมองออกว่าเป็นลักษณะของแนวภูเขาที่มีดวงอาทิตย์สีดำคั่นระหว่างกัน

2. การจัดองค์ประกอบศิลป์

2.1 ความสมดุล

“พระอาทิตย์ดำ” เป็นภาพจิตรกรรมที่มีการจัดสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance) องค์ประกอบด้านซ้ายมีขนาดใหญ่ให้ความรู้สึกหนัก แต่จะถ่วงสมดุลด้วยองค์ประกอบของรูปทรงกลมและรูปทรงสี่เหลี่ยมด้านขวามือ

2.2 จุดเด่น

“พระอาทิตย์ดำ” เป็นภาพที่มีการสร้างจุดเด่นด้วยรูปทรงที่แตกต่างจากรูปทรงโดยรวมของภาพวงกลมสีดำเป็นจุดเด่นหลักของภาพ ซึ่งตั้งอยู่ส่วนพื้นหลัง (Background) ของภาพ

2.3 จังหวะ

“พระอาทิตย์ดำ” เป็นภาพที่มีการจัดจังหวะแบบซ้ำ ๆ ของ รูปทรงสี่เหลี่ยมที่วางเรียงกันอย่างไม่เป็นระเบียบ แต่แนวเส้นขอบของภูเขาทั้งสองด้าน มีทิศทางที่ต่างกัน ซึ่งด้านขวามีทิศทางแนวตั้ง แต่ด้านซ้ายมีทิศทางแนวทะแยง ทำให้เกิดจังหวะที่สลับกัน

2.4 สัดส่วน

ภาพ “พระอาทิตย์ดำ” แบ่งองค์ประกอบออกเป็นสามส่วนคือ องค์ประกอบของรูปทรงสี่เหลี่ยมเรียงกันเป็นแนวภูเขา องค์ประกอบด้านขวาเป็นรูปทรงลักษณะสี่เหลี่ยมแนวตั้ง และส่วนที่เป็นพื้นหลัง ซึ่งมีวงกลมของดวงอาทิตย์สีดำสีคั่นระหว่างองค์ประกอบด้านซ้ายและด้านขวา

2.5 ทิศทาง

เส้นขอบของแนวภูเขาทั้งสองด้าน ทำหน้าที่นำสายตาผู้ชมภาพ ไปสู่รูปทรงกลมสีดำ แนวเส้นขอบของรูปทรงด้านซ้ายมีทิศทางแนวทะแยง และเส้นขอบของรูปทรงด้านขวามีทิศทางในแนวตั้ง ส่วนองค์ประกอบสี่เหลี่ยมที่วางเรียงเป็นแนวภูเขาด้านซ้าย มีทิศทางที่สลับกัน

2.6 ความกลมกลืนและความตัดกัน

ภาพ “พระอาทิตย์ดำ” เป็นจิตรกรรมที่มีความกลมกลืนของรูปทรง องค์ประกอบส่วนใหญ่จะเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมโดยสร้างความตัดกันด้วยรูปทรงกลมของดวงอาทิตย์ และมีความกลมกลืนจากสภาพสีส่วนรวม (Tonality of Colour) ที่แสดงสีโทนมืด

2.7 เอกภาพ

ความกลมกลืนของรูปทรงในการวางองค์ประกอบ และการใช้โทนสีที่เหมาะสมทำให้เป็นภาพจิตรกรรมที่มีความเป็นเอกภาพและน่าสนใจ

3. สรุปเนื้อหาเชิงปรัชญาศิลปะ

ศิลปินได้สร้างสรรค์ภาพจิตรกรรมนี้ในลักษณะที่ไม่เลียนแบบให้เหมือนจริง ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติสื่ออารมณ์ความรู้สึกผ่านรูปทรงธรรมชาติในรูปแบบกึ่งนามธรรม โดยมีเนื้อหาและความหมายในเชิงอุปไมย แสดงให้เห็นธรรมชาติอันเป็นปัจจัยยังชีพที่สำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์นั้นมีความมืดมนหรือมัวหมอง แสดงค่าของดวงอาทิตย์ที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับความเป็นจริงนั่นคือ ความมืด กระตุ้นเตือนความรู้สึกของผู้ชมภาพนี้ได้คิดคือ จะเกิดผลกระทบอะไรขึ้นบ้างกับมนุษย์หากดวงอาทิตย์เป็นสีดำหรือธรรมชาติถูกทำลาย

ภาพประกอบที่ 19 ชื่อภาพ ปากน้ำปรมาณู (2506) ผลงานสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 67 X 87 ซม.

1. ลักษณะทั่วไปและรูปแบบ

“ปากน้ำปรมาณู” เป็นภาพจิตรกรรมที่แสดงทัศนียภาพและบรรยากาศของบริเวณปากแม่น้ำปรมาณู ศิลปินได้ใช้เทคนิคการวาดที่แสดงที่แปร่งอย่างอิสระ ในส่วนหน้าสุด (Foreground) ทางซ้ายของภาพจะเห็นลักษณะของท่าเรือและเป็นผืนน้ำ ส่วนพื้นกลาง (Middle ground) เป็นลักษณะของหัวเรือและเห็นเสากระโดงเรือตั้งตรง เป็นจุดเด่นของภาพ ส่วนพื้นหลังของภาพ (Background) ด้านขวาเป็นบรรยากาศของท้องฟ้าและผืนน้ำ และมีองค์ประกอบของแนวหมู่บ้านชาวประมงอยู่ด้านซ้ายของภาพ

“ปากน้ำปรมาณู” เป็นภาพจิตรกรรมที่มีรูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) ที่ได้ตัดทอนจากรูปทรงเดิมแต่ยังพอที่จะเห็นเค้าโครงของลักษณะเรือประมงหาปลาขนาดใหญ่ ศิลปินใช้โทนสีดำ น้ำเงิน แสดงส่วนที่เป็นเงาของภาพ และใช้สีครีมน้ำตาลเพื่อแสดงบรรยากาศของพื้นน้ำและท้องฟ้าให้กลมกลืนกัน

2. การจัดองค์ประกอบศิลป์

2.1 ความสมดุล

“ปากน้ำปราณบุรี” เป็นภาพจิตรกรรมที่จัดสมดุลแบบสองส่วนไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance) โดยมีเรือลำที่อยู่ส่วนหน้าสุดเป็นจุดกึ่งกลาง

2.2 จุดเด่น

องค์ประกอบของเรือประมงที่อยู่กึ่งกลางภาพ มีเสากระโดงที่ชัดเจนเป็นจุดเด่นหลักของภาพและลักษณะของบรรยากาศที่กลมกลืนทั้งภาพเป็นจุดเด่นรอง

2.3 จังหวะ

ลักษณะของเส้นที่ประกอบเป็นรูปทรง มีจังหวะในลักษณะเคลื่อนไหวจากองค์ประกอบด้านซ้ายเข้าหาจุดเด่นของภาพ และต่อเรื่องไปสู่องค์ประกอบอื่น ๆ ของภาพ

2.4 สัดส่วน

“ปากน้ำปราณบุรี” เป็นภาพที่มีการจัดแบ่งพื้นที่ออกเป็นสามส่วนคือ พื้นหน้า (Foreground) ซึ่งเป็นพื้นน้ำและท้ายเรือด้านขวาของภาพ ส่วนพื้นกลาง (Middleground) ซึ่งเป็นองค์ประกอบของเรือที่เป็นจุดเด่น และเรือราวด้านหลัง และส่วนที่เป็นพื้นหลัง (Background) ซึ่งเป็นพื้นที่ว่างแสดงส่วนที่เป็นท้องฟ้า

2.5 ทิศทาง

องค์ประกอบของท้ายเรือที่อยู่ด้านหน้าสุดมีทิศทางเข้าหาจุดเด่นในแนวทะแยง ส่วนที่เป็นเสากระโดงเรือทำให้ภาพมีทิศทางการเคลื่อนไหวของสายตาไปสู่บรรยากาศโดยรวมของภาพในลักษณะแนวตั้ง

2.6 ความกลมกลืนและความตัดกัน

ลักษณะของรูปทรงและแนวเส้นส่วนใหญ่ของภาพมีความกลมกลืนกัน แต่ส่วนที่เป็นเสากระโด่งเรือที่เป็นเส้นตั้ง มีความตัดกันกับแนวเส้นส่วนใหญ่ และการให้สีส่วนรวมมีความกลมกลืนสัมพันธ์ตลอดทั้งภาพ

2.7 เอกภาพ

ความกลมกลืนที่เกิดจากการคลุมโทนสีระหว่างมีดกับสว่างตลอดทั้งภาพ และความกลมกลืนที่เกิดจากองค์ประกอบของเส้น รูปทรง และพื้นที่ว่าง ทำให้เป็นภาพจิตรกรรมที่มีความเป็นเอกภาพ

3. สรุปเนื้อหาเชิงปรัชญาศิลปะ

ศิลปินได้สร้างสรรค์ภาพทิวทัศน์นี้ ในลักษณะที่ไม่เลียนให้เหมือนจริงตามธรรมชาติ ซึ่งเป็นรูปแบบกึ่งนามธรรมโดยตัดทอนรายละเอียดส่วนใหญ่ของธรรมชาติ สื่ออารมณ์ความรู้สึกประทับใจผ่านรูปแบบธรรมชาติด้วยสีและเทคนิคเฉพาะของศิลปิน มีเนื้อหาแสดงความประทับใจในทัศนียภาพและบรรยากาศบริเวณปากแม่น้ำปราณบุรี ที่มีวิถีการประมง ฝืนน้ำและห้องฟ้า

ภาพประกอบที่ 20 ชื่อภาพ **ชีวิต (1)** (2507) ผลงานสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 71 X 91 ซม.

1. ลักษณะทั่วไปและรูปแบบ

“ชีวิต” (1) เป็นภาพของผู้ชายรูปร่างผอมนั่งบนพื้นและก้มหน้าอย่างหมดอาลัย ส่วนของขา พบเพียงในลักษณะที่ผิดธรรมชาติโดยทั่วไป คือขาข้างหนึ่งทางขวาของภาพมีขนาดโตกว่าปกติ และขาอีกข้างโพล่งทางซ้ายเหนือเข่าในลักษณะผิดรูปทรง แขนทั้งสองข้างผอมลีบและหงิกงอ มือด้านขวาของภาพตั้งอยู่บนขาที่มีขนาดโตผิดปกติปวมเป่งและมีเพียงสี่นิ้ว ส่วนมือทางด้านซ้ายของภาพหงิกงอและผิดรูปโดยมีเส้นเลือดสีแดงบนหลังมือ ศิลปินใช้โทนสีที่มีดในส่วนของพื้นและสีแดงเลือดทางซ้ายของพื้นกระจายถึงรูปคน ให้ความรู้สึกถึงความบอบช้ำของแขนและขาองค์ประกอบของคนแสดงลักษณะสีผิวที่ซีดจาง และใช้สีฟ้าหมองเป็นฉากหลังของภาพ

“ชีวิต” (1) เป็นภาพคนที่มีลักษณะรูปทรงอิสระและมีลักษณะรูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) เป็นภาพจิตรกรรมที่มีเพียงสามองค์ประกอบหลักคือ ส่วนที่เป็นรูปทรง พื้นหน้า และ พื้นหลัง

2. การจัดองค์ประกอบศิลป์

2.1 ความสมดุล

“ชีวิต”(1) เป็นภาพจิตรกรรมที่จัดสมดุลแบบสองส่วนไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance) ภายในภาพมีรูปคนเพียงองค์ประกอบเดียว ที่มีลักษณะถ่วงดุลในตัวเอง คือลักษณะการจัดวางน้ำหนักของลำตัวและแขนทางด้านซ้ายของภาพ ถ่วงสมดุลกับขาทางด้านขวาของภาพที่มีขนาดโตกว่าปกติทำให้รู้สึกว่ามีน้ำหนักมาก ส่วนพื้นหน้าและฉากหลังเป็นองค์ประกอบรองที่จัดภาพได้อย่างสมดุล

2.2 จุดเด่น

องค์ประกอบทั้งสามส่วนของภาพ คือ พื้นหน้า พื้นหลัง โดยมีองค์ประกอบของคนซึ่งอยู่ส่วนพื้นกลางของภาพ เป็นจุดเด่นหลัก

2.3 จังหวะ

ลักษณะของเส้นที่ประกอบเป็นรูปทรง มีจังหวะในลักษณะเคลื่อนไหวต่อเนื่องภายในตัวรูปทรงเอง

2.4 สัดส่วน

จัดแบ่งสัดส่วนของพื้นที่ออกเป็นสามส่วน คือ พื้นหน้า พื้นหลัง โดยมีองค์ประกอบของคนซึ่งอยู่กึ่งกลางของภาพ ทำให้เกิดพื้นที่ว่างสัมพันธ์กับรูปทรง

2.5 ทิศทาง

องค์ประกอบของคนซึ่งอยู่ส่วนพื้นกลางของภาพ ซึ่งมีทิศทางการเคลื่อนไหวตามแนวเส้นของรูปทรงแล้ว พื้นที่ว่างรอบ ๆ ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวของสายตาในลักษณะวนรอบรูปทรง

2.6 ความกลมกลืนและความตัดกัน

“ชีวิต”(1) เป็นภาพใช้สีโทนเย็นคลุมบรรยากาศของภาพทำให้เกิดความกลมกลืนกัน และใช้สีแดงซึ่งเป็นสีโทนร้อนบริเวณพื้นด้านซ้าย บริเวณของขาและร่างกายบางส่วน ให้เป็นความตัดกันทำให้ภาพมีความน่าสนใจและมีความกลมกลืนสัมพันธ์กัน

2.7 เอกภาพ

เอกภาพของภาพจิตรกรรมชิ้นนี้เกิดจากใช้โทนสีที่กลมกลืนกันระหว่างฉากหลัง พื้น และตัวคน และมีความกลมกลืนจากรูปทรงของคนที่ถูกตัดแปลงให้มีความบิดเบี้ยว ทำให้ภาพจิตรกรรมมีความเป็นเอกภาพตลอดทั้งภาพ

3. สรุปเนื้อหาเชิงปรัชญาศิลปะ

ศิลปินได้สร้างสรรค์ภาพจิตรกรรมนี้ เพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึกภายในของจิตออกมาในรูปของโลกภายนอกซึ่งสื่อผ่านรูปทรงของมนุษย์ในลักษณะที่ผิดไปจากสภาพความเป็นจริงทั่วไป โดยปราศจากการควบคุมด้วยเหตุผล ในรูปแบบกึ่งนามธรรม ซึ่งทำให้เกิดภาพในลักษณะเหมือนภาพในฝัน ศิลปินสื่อเรื่องราวในเชิงอุปไมย (Allegorical Subject) ซึ่งแสดงรูปร่างผู้ชายที่มีลักษณะผอมแห้งและพิกลพิการ เพื่อให้เห็นถึงความทุกข์ยากของชีวิตมนุษย์ที่หมดหนทางเดิน ตกอยู่ในสภาพตกอับ เปล่าเปลี่ยวและโศกเศร้า

ภาพประกอบที่ 21 ชื่อภาพ **ชีวิต (2)** (2507) ผลงานสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 71 X 91 ซม.

1. ลักษณะทั่วไปและรูปแบบ

“ชีวิต”(2) เป็นภาพแสดงอวัยวะบางส่วนของร่างกายมนุษย์ คือหลังมือขวาและช่วงล่างตั้งแต่ต้นขาลงมาจนถึงปลายขา ในลักษณะที่มีเนื้อเหลวและและผิวหนังตะปุ่มตะป่ำ เลือดซำหนองจนเสียรูปทรงที่เป็นปกติ บริเวณที่เป็นร่องของขาทั้งสองข้าง มีลักษณะของดวงตา และเค้าโครงใบหน้าของคนปรากฏอยู่กลาง ๆ หลังมือขวาที่นิ้วทั้งห้าหงิกงอ และมีบาดแผลในลักษณะคล้ายกับดวงตา ด้านซ้ายของภาพมีรูปทรงอิสระทางแนวตั้งอยู่ใกล้ๆ กับขาขวา

องค์ประกอบภายในภาพทั้งหมดมีลักษณะเป็นรูปทรงอิสระ แสดงลายเส้นของสีในแบบฉับไว ให้สีผิวในโทนเขียวครีมที่แสดงให้เห็นถึงความซีดเขียวของผิวหนัง ใช้สีแดงสดเดินตามแนวขา ต้นขา และบริเวณมือ องค์ประกอบของพื้นใช้สีแดงอมน้ำตาลในลักษณะเหมือนเปลวไฟ ให้ความรู้สึกถึงความร้อนตามคุณสมบัติของโทนสีร้อน

“ชีวิต”(2) เป็นภาพจิตรกรรมในรูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) ที่มีการเปลี่ยนแปลงและตัดทอนรูปทรงเดิมตามธรรมชาติ

2. การจัดองค์ประกอบศิลป์

2.1 ความสมดุล

“ชีวิต” (2) เป็นภาพที่มีสมดุลแบบสองส่วนไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance) โดยที่สมดุลของภาพจะมีลักษณะเอียงทางซ้ายเล็กน้อยจากน้ำหนักของขาขวาหลังมือ และองค์ประกอบของรูปทรงทางแนวตั้ง

2.2 จุดเด่น

จุดเด่นหลักของภาพส่วนหน้าขาด้านซ้ายและขวา วางอยู่ในส่วนหน้าของภาพ หลังมือเป็นจุดเด่นรองทำหน้าที่ดึงสายตาไปสู่ส่วนอื่น ๆ ของภาพ

2.3 จังหวะ

ลักษณะของเส้นที่ประกอบเป็นรูปทรง มีจังหวะในลักษณะเคลื่อนไหวต่อเนื่องภายในตัวรูปทรงเอง

2.4 สัดส่วน

จัดแบ่งสัดส่วนของพื้นที่ออกเป็นสองส่วน คือ พื้นที่ว่างและรูปทรง โดยมีองค์ประกอบของคนโดยเน้นเฉพาะส่วนล่าง ทำให้เกิดพื้นที่ว่างเฉพาะด้านล่างของภาพซึ่งสัมพันธ์กับสัดส่วนของรูปทรง

2.5 ทิศทาง

จุดเด่นเป็นจุดเริ่มการเคลื่อนไหวของสายตาโดยมีทิศทางการเคลื่อนไหวของสายตาไปสู่องค์ประกอบอื่น ๆ ในแนวตั้ง

2.6 ความกลมกลืนและความตัดกัน

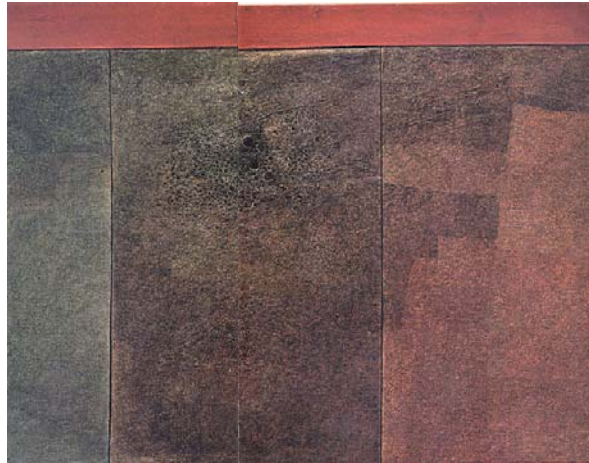
“ชีวิต”(2) เป็นภาพที่มีความกลมกลืนในเรื่องของรูปทรงที่เป็นรูปทรงอิสระทั้งหมด และมีความกลมกลืนสีส่วนรวมซึ่งเป็นโทนเขียวอ่อน โดยมีความตัดกันระหว่างโทนร้อนและเย็น

2.7 เอกภาพ

“ชีวิต” (2) เป็นภาพที่มีเอกภาพ ที่เกิดจากความกลมกลืนขององค์ประกอบ รูปร่าง รูปทรง สีและพื้นที่ว่าง

3. สรุปเนื้อหาเชิงปรัชญาศิลปะ

ศิลปินได้สร้างสรรค์ภาพจิตรกรรมนี้ เพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึกภายในของจิต ออกมาในรูปของโลกภายนอกซึ่งสื่อผ่านรูปทรงของมนุษย์ในลักษณะที่ผิดไปจากสภาพความเป็นจริงทั่วไป โดยปราศจากการควบคุมด้วยเหตุผลในรูปแบบกึ่งนามธรรม ซึ่งทำให้เกิดภาพในลักษณะเหมือนภาพในฝัน ศิลปินสื่อเรื่องราวโดยการตัดทอนลักษณะท่าทางของมนุษย์ให้อยู่ในลักษณะบิดเบี้ยวเกินความจริง สะท้อนให้เห็นความทุกข์ยากและความสิ้นหวังจากชะตากรรมของชีวิต ภาพเค้าโครงของใบหน้าและลักษณะของดวงตาที่เกิดขึ้นเหมือนจะสื่อให้รู้ว่าด้วยมือและเท้านี้ที่จะต้องต่อสู้ฟันฝ่าอุปสรรคของชีวิตและนำพาอีกหลาย ๆ ชีวิตที่อยู่เบื้องหลังให้อยู่รอด

ภาพประกอบที่ 22 ชื่อภาพ ร่องรอยแห่งกาลเวลา (2509) ผลงานสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 99 X 133 ซม.

1. ลักษณะทั่วไปและรูปแบบ

“ร่องรอยแห่งกาลเวลา” เป็นภาพจิตรกรรมที่แสดงองค์ประกอบของทัศนธาตุ เช่น จุด เส้น สี และลักษณะของพื้นผิวอันเกิดจากสี จัดแบ่งองค์ประกอบทางแนวตั้งออกเป็นสามช่องไม่เท่ากัน มีเส้นสีดำเป็นตัวกำหนดพื้นที่ โดยใช้โทนสีน้ำตาลของทางขวาของภาพและใช้โทนเขียวอ่อนสำหรับช่องทางซ้าย ลักษณะการใช้สีขององค์ประกอบดังกล่าวทำให้ดูเหมือนพื้นผิวของวัตถุธรรมชาติบางอย่างที่ผ่านกาลเวลามายาวนาน เกิดรูพรุนขนาดที่แตกต่างกัน ขนาดใหญ่และเห็นได้ชัดที่สุดมีสีรุ้งและมีร่องรอยขีดตรงกลางภาพในระดับสายตา ให้ความรู้สึกถึงความเก่าและมีอายุ ด้านบนสุดมีองค์ประกอบสีเหลี่ยมพื้นผ้าสีแดงสดวางตามแนวนอนผ่านระหว่างองค์ประกอบทางแนวตั้งทั้งสามช่องและมีเส้นสีดำเป็นตัวกำหนดพื้นที่ บางช่วงแสดงร่องรอยของความเก่าเช่นเดียวกัน

“ร่องรอยแห่งกาลเวลา” เป็นผลงานจิตรกรรมที่มีรูปแบบเป็นศิลปะแบบนามธรรม (Abstract) ซึ่งศิลปินใช้องค์ประกอบทัศนธาตุเป็นสัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมายของสรรพสิ่งที่ผ่านกาลเวลา

2. การจัดองค์ประกอบศิลป์

2.1 ความสมดุล

ภาพ “ร่องรอยแห่งกาลเวลา” มีแนวเส้นสีแดงช่วงบนของภาพถ่วงให้เกิดความสมดุลให้กับพื้นที่สีเหลืองแนวตั้งที่มีที่ แบ่งพื้นที่ด้วยเส้นสีดำไม่เท่ากัน ทำให้ภาพ “ร่องรอยแห่งกาลเวลา” มีสมดุลแบบซ้ายและขวาไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance) โดยมีวงกลมสีดำกึ่งกลางภาพเป็นจุดศูนย์กลาง

2.2 จุดเด่น

วงกลมสีดำและรอยรูปวงรีสีดำอยู่บริเวณกึ่งกลางภาพเป็นจุดเด่นหลัก ซึ่งเป็นรูปทรงที่แตกต่างจากองค์ประกอบโดยรวมของภาพ และจัดวางในระดับที่พอดีกับสายตา

2.3 จังหวะ

ภาพ “ร่องรอยแห่งกาลเวลา” ใช้จุดแสดงเป็นพื้นผิว ซึ่งมีจังหวะแบบซ้ำๆ และมีการจัดแบ่งพื้นที่ภาพในลักษณะแบบสลับกัน คือพื้นที่สีเหลืองผืนผ้าด้านล่างจัดวางในแนวตั้ง แต่พื้นที่สีเหลืองผืนผ้าสีแดงสดด้านบนจัดวางในแนวนอน

2.4 สัดส่วน

พื้นที่สีเหลืองผืนผ้าด้านล่างสามช่องจัดวางในแนวตั้ง มีขนาดที่ไม่เท่ากัน คือด้านซ้ายจะมีขนาดเล็ก ด้านขวาและพื้นที่ส่วนกลางมีขนาดที่ใกล้เคียงกัน ส่วนพื้นที่สีเหลืองผืนผ้าสีแดงสดด้านบนจัดวางในแนวนอน มีขนาดเล็กแต่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่แนวตั้งทั้งสามส่วนอย่างเหมาะสม

2.5 ทิศทาง

องค์ประกอบพื้นที่สีเหลืองด้านล่างนำสายตาสายตาสายตาในลักษณะแนวตั้งด้วยเส้นตัดขอบสีดำ แต่พื้นที่สีเหลืองผืนผ้าสีแดงสดด้านบนนำสายตาในทิศทางแนวนอนไปสู่องค์ประกอบอื่นและจุดเด่นของภาพ

2.6 ความกลมกลืนและความตัดกัน

องค์ประกอบในแนวตั้งทั้งสามช่อง ใช้สีที่ใกล้เคียงกันและแสดงพื้นผิวในลักษณะเดียวกันทำให้เกิดความกลมกลืนกัน และมีความตัดกันด้วยองค์ประกอบสีเหลี่ยมในแนวนอนด้านบนของภาพ ที่เกิดจากความแตกต่างของสีและลักษณะของพื้นผิว

2.7 เอกภาพ

การประสานสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้งหมด ที่มีความกลมกลืนและตัดกันอย่างเหมาะสมและมีสัดส่วนที่ประสานสัมพันธ์กันทำให้เกิดภาพจิตรกรรมที่มีความเป็นเอกภาพและน่าสนใจ

3. สรุปเนื้อหาเชิงปรัชญาศิลปะ

ศิลปินได้สร้างสรรค์ภาพจิตรกรรมนี้จากอารมณ์สุนทรีย์ภาพภายในของศิลปิน เป็นเนื้อหาภายในของรูปทรงหรือของทัศนธาตุโดยตรง เป็นภาพที่มีรูปแบบนามธรรมที่แสดงเพียงร่องรอยพื้นผิวของวัสดุที่ผ่านกาลเวลา ที่ศิลปินต้องการสื่ออารมณ์สุนทรีย์ภาพแก่ผู้ชมภาพและแสดงจากอารมณ์และความรู้สึกของศิลปิน

2. การจัดองค์ประกอบศิลป์

2.1 ความสมดุล

รูปทรงอิสระทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้งทางขวาของภาพ ที่มีเด็กสาวอยู่ภายในมีขนาดใหญ่แต่ใช้สีโทนอ่อน ถ่วงสมดุลด้วยองค์ประกอบอิสระสีแดงสดและมีมิติความลึกของสีน้ำตาลดำ โดยมีพื้นที่ว่างสี่เหลี่ยมช่วงบนสุดของภาพเชื่อมระหว่างองค์ประกอบทั้งสอง ทำให้ภาพเกิดสมดุลแบบสองส่วนไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance)

2.2 จุดเด่น

องค์ประกอบของเด็กสาวที่มีดวงตาดำเข้มและมีวงกลมสีเหลืองด้านหลังเป็นจุดเด่นหลักของภาพ โดยมีมือของเด็กสาวที่ยื่นออกเชื่อมองค์ประกอบรอบด้านนอก

2.3 จังหวะ

องค์ประกอบของภาพจะมีจังหวะแบบเคลื่อนไหวโดยเริ่มจากจุดเด่นหมุนวนไปด้านซ้ายของภาพ

2.4 สัดส่วน

ภาพฝันของเด็กสาว จัดแบ่งองค์ประกอบออกเป็นสามส่วนหลัก คือ องค์ประกอบส่วนหน้า เป็นรูปทรงแนวตั้งมีเด็กสาวเป็นจุดเด่น องค์ประกอบที่สอง คือ ส่วนที่สองเป็นเรื่องราวที่อยู่ทางด้านซ้าย และองค์ประกอบของที่ว่างด้านหลังเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยม ทั้งสามส่วนมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันได้อย่างได้สัดส่วน

2.5 ทิศทาง

จุดเด่นหลัก ทำหน้าที่นำสายตาไปสู่องค์ประกอบอื่น ๆ ภายในภาพในลักษณะหมุนวนรอบศูนย์กลางและรอบจุดเด่น

2.6 ความกลมกลืนและความตัดกัน

ภาพฝันของเด็กสาว มีความกลมกลืนของทัศนธาตุ เช่นรูปร่าง รูปทรง และการใช้สีที่กลมกลืนกัน ซึ่งส่วนใหญ่จะมีรูปร่างและรูปทรงในลักษณะเคลื่อนไหวแบบอิสระ มีเพียงพื้นที่ว่างด้านหลังที่แสดงความตัดกันอย่างชัดเจนด้วยแนวเส้นตัดขอบด้านซ้ายและด้านขวา

2.7 เอกภาพ

ความกลมกลืนที่เกิดจากการประสานสัมพันธ์ของทัศนธาตุอย่างได้สัดส่วน เหมาะสม ทำให้ภาพมีความเป็นเอกภาพอย่างลงตัว

3. สรุปเนื้อหาเชิงปรัชญาศิลปะ

ศิลปินได้สร้างสรรค์ภาพจิตรกรรมนี้จากอารมณ์จากอารมณ์และความรู้สึกภายในของจิตออกมาในรูปของโลกภายนอกสื่อผ่านรูปทรงของมนุษย์และเรื่องราวของเด็กสาวในลักษณะที่ผิดไปจากสภาพความเป็นจริงต่างๆ ไปในรูปแบบกึ่งนามธรรม ภาพเค้าโครงของใบหน้าและลักษณะของดวงตาสะท้อนเนื้อหาความทุกข์ยากของชีวิต สื่อถึงความหวังและความฝันที่จะต้องต่อสู้ฟันฝ่าอุปสรรคของชีวิตให้อยู่รอด

ภาพประกอบที่ 24 ชื่อภาพ ต้นไม้เหล็ก (2509) ผลงานสีฝุ่นบนผ้าดิบ ขนาด 88X 122 ซม.

1. ลักษณะทั่วไปและรูปแบบ

“ต้นไม้เหล็ก” เป็นภาพต่อไม้ใหญ่สีดำ ในลักษณะเอียงทางขวา มีหน่อเหล็กสีเทาแกมฟ้าเสียบทะลุจากด้านขวามาด้านซ้าย พื้นหน้าเป็นสีฟ้าคราม เป็นคลื่นในลักษณะเคลื่อนไหว พื้นหลังเป็นสีเหลืองอ่อน

“ต้นไม้เหล็ก” เป็นภาพจิตรกรรมที่มีรูปแบบศิลปะกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) ศิลปินใช้องค์ประกอบรูปทรงของต่อไม้ ในลักษณะตัดทอนและเปลี่ยนแปลงจากรูปทรงธรรมชาติทั่วไป

2. การจัดองค์ประกอบศิลป์

2.1 ความสมดุล

“ต้นไม้เหล็ก” เป็นภาพจิตรกรรมที่มีการจัดสมดุลแบบสองข้างขวาไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance) โดยมีต้นไม้สีดำเป็นศูนย์กลาง

2.2 จุดเด่น

องค์ประกอบของต้นไม้สีดำที่มีหน่อเหล็กเสียบทะลุ เป็นจุดเด่นของภาพ องค์ประกอบรอบนอกเป็นจุดเด่นรอง

2.3 จังหวะ

องค์ประกอบของภาพจะมีจังหวะแบบเคลื่อนไหว ด้วยลักษณะของต้นไม้และพื้นผิวบนต้นไม้และบรรยากาศเหมือนหมอกและควันโดยรอบ และลักษณะของหน่อเหล็กที่เสียบแทงทะลุต้นไม้

2.4 สัดส่วน

“ต้นไม้เหล็ก” เป็นภาพที่มีต้นไม้และหน่อเหล็กเป็นจุดเด่นอยู่ที่กลางภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของภาพ ส่วนรอบนอกเป็นพื้นที่ว่างที่แสดงเพียงบรรยากาศ ทั้งสองส่วนมีความสัมพันธ์กลมกลืนอย่างได้สัดส่วนระหว่างกัน

2.5 ทิศทาง

ทิศทางการเคลื่อนไหวขององค์ประกอบมีลักษณะวนรอบศูนย์กลางและมีทิศทางในแนวทะแยง ซึ่งเกิดจากทิศทางแนวเฉียงของต้นไม้และหน่อเหล็ก

2.4 ความกลมกลืนและความตัดกัน

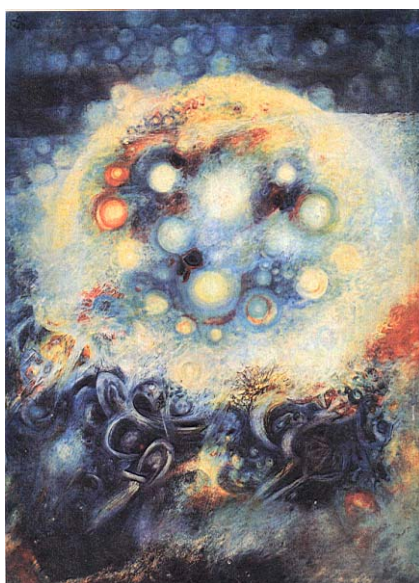
“ต้นไม้เหล็ก” เป็นจิตรกรรมที่มีความกลมกลืนของรูปทรง องค์ประกอบทั้งหมดจะเป็นรูปร่างและรูปทรงในลักษณะอิสระและเคลื่อนไหว และเกิดความกลมกลืนจากสภาพสีส่วนรวม (Tonality of Colour) ที่แสดงความมืดและสว่างอย่างกลมกลืนกัน

2.5 เอกภาพ

ความกลมกลืนของรูปทรงในการวางองค์ประกอบ และการให้โทนสีที่เหมาะสมทำให้ภาพจิตรกรรมมีความเป็นเอกภาพ

3. สรุปเนื้อหาเชิงปรัชญาศิลปะ

ศิลปินได้สร้างสรรค์ภาพจิตรกรรมนี้ เพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึกภายในของจิตออกมาในรูปของโลกภายนอกซึ่งสื่อผ่านรูปทรงของต้นไม้และหน่อที่เป็นหลักในลักษณะที่ผิดไปจากสภาพความเป็นจริงทั่วไป สื่อเรื่องราวโดยการตัดทอนลักษณะท่าทางของต้นไม้และหน่อให้อยู่ในลักษณะบิดเบี่ยงเกินความจริง เพื่อสะท้อนให้เห็นความทุกข์ยากและความเจ็บปวดของชีวิตที่เกิดจากอาวุธ การทำลายล้างและสงคราม

ภาพประกอบที่ 25 ชื่อภาพ ดวงตะวันกับพื้นพิภพ (2509) ผลงานสีน้ำมันบนผ้าใบขนาด 72×98 ซม.

1. ลักษณะทั่วไปและรูปแบบ

“ดวงตะวันกับพื้นพิภพ” เป็นภาพจิตรกรรมที่มีลักษณะรูปทรงกลมขนาดใหญ่สีเหลืองและสีขาว ภายในประกอบด้วยรูปทรงกลมสีขาว เหลืองแดง และสีน้ำเงินคราม หลายๆขนาด จัดวางอย่างอิสระ ส่วนหน้าสุด (Foreground) มีรูปทรงอิสระสีน้ำเงินขาวพันเป็นเกลียวโค้งหลายๆรูป และบางรูปมีลักษณะคล้ายตัวอ่อนของมนุษย์และเค้าโครงใบหน้าฝังภายใน ส่วนที่เป็นพื้นหลัง (Background) แสดงมิติของความลึกและไกลด้วยพื้นสีดำโดยมีรูปทรงกลมขนาดเล็กสีน้ำเงินอ่อนเป็นองค์ประกอบ

“ดวงตะวันกับพื้นพิภพ” เป็นภาพจิตรกรรมรูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) ตัดทอนจากรูปทรงเดิมที่สื่อถึงดวงตะวันและธรรมชาติบนพื้นพิภพ

2. การจัดองค์ประกอบศิลป์

2.1 ความสมดุล

“ดวงตะวันกับพื้นพิภพ” เป็นภาพจิตรกรรมที่มีการจัดสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance) องค์ประกอบของรูปทรงกลมขนาดใหญ่ตรงกลางภาพเป็นจุดศูนย์กลาง

2.2 จุดเด่น

องค์ประกอบรูปทรงกลมสีสว่างกึ่งกลางภาพเป็นจุดเด่นหลัก และรูปทรงกลมขนาดเล็กรอบๆ เป็นจุดเด่นรอง

2.3 จังหวะ

องค์ประกอบที่เป็นจุดเด่นรองซึ่งเป็นวงกลมหลายๆ ขนาด รอบศูนย์กลางภาพทำให้เกิดเป็นจังหวะแบบคลื่นไหว ซึ่งสัมพันธ์กับองค์ประกอบรอบนอกที่อยู่ส่วนของพื้นกลางและพื้นหลัง

2.4 สัดส่วน

องค์ประกอบของจุดเด่นหลักและจุดเด่นรองอยู่รวมกันเป็นกลุ่มกึ่งกลางภาพ โดยมีพื้นที่ว่างรอบนอกเพื่อแสดงองค์ประกอบของเรื่องราวและบรรยากาศอย่างประสานสัมพันธ์และได้สัดส่วนกัน

2.5 ทิศทาง

ศิลปินได้จัดภาพให้จุดเด่นหลักและจุดเด่นรอง ทำหน้าที่นำสายตาไปสู่องค์ประกอบรองอื่นๆ ในลักษณะวนรอบศูนย์กลางและจุดเด่น

2.6 ความกลมกลืนและความตัดกัน

“ดวงตะวันกับพื้นพิภพ” เป็นจิตรกรรมที่มีความกลมกลืนของรูปร่างและรูปทรง องค์ประกอบทั้งหมดจะเป็นรูปทรงกลมและโค้ง โดยแสงความตัดกันด้วยแนวเส้นขอบของพื้นที่ว่างด้านหลัง แลมีความกลมกลืนจากสภาพสีส่วนรวม (Tonality of Colour) ที่แสดงความมืดและมีมิติ ความลึกด้วยโทนสีน้ำเงินและความตัดกันด้วยโทนสีร้อนอย่างกลมกลืน

2.7 เอกภาพ

ความกลมกลืนของรูปร่างและรูปทรงและสี ที่เป็นองค์ประกอบโดยรวมของภาพมีความประสานสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม ทำให้เป็นภาพจิตรกรรมที่มีความเป็นเอกภาพ

3. สรุปเนื้อหาเชิงปรัชญาศิลปะ

ศิลปินได้สร้างสรรคภาพจิตรกรรมนี้เพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึก มีเนื้อหาเกี่ยวกับดวงตะวันอันเป็นจุดกำเนิดของพลังงานทั้งปวงที่มีผลต่อการดำรงชีวิตของสรรพสิ่งบนพื้นพิภพ และเป็นสัญลักษณ์และตัวแทนความประสานสัมพันธ์ของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อันเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่อาจแยกออกจากกันได้

ภาพประกอบที่ 26 ชื่อภาพ รุ่งอรุณ (2509) ผลงานสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 150X 198 ซม.

1. ลักษณะทั่วไปและรูปแบบ

“รุ่งอรุณ” เป็นภาพจิตรกรรมที่แสดงสีสันของโทนสีเหลืองเพียงสีเดียว ทำหน้าที่คลุมบรรยากาศโดยรวมของภาพ เสมือนม่านหมอกและหยดน้ำค้างปกคลุมส่วนที่เป็นพื้นหลัง (Background) และองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เป็นรูปทรงอิสระมีลักษณะคล้ายใบไม้โทนสีน้ำตาล องค์ประกอบดังกล่าวกลายเป็นจุดเด่นหลักของภาพ

“รุ่งอรุณ” เป็นภาพที่มีรูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) ที่ได้ตัดทอนจากรูปทรงเดิมแต่ยังพอที่จะมองออกว่าเป็นลักษณะของพรรณไม้ ที่ถูกปกคลุมด้วยไอหมอกและคลุมเครือด้วยบรรยากาศของเงามืดและแสงตะวันยามรุ่งอรุณ

2. การจัดองค์ประกอบศิลป์

2.1 ความสมดุล

“รู่งอรุณ” เป็นภาพจิตรกรรม ที่มีการจัดสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance) ระหว่างองค์ประกอบที่เป็นบรรยากาศของม่านหมอกและแสง กับองค์ประกอบที่เป็นเงามืด

2.2 จุดเด่น

“รู่งอรุณ” มีองค์ประกอบของใบไม้โทนสีน้ำตาลและดำเป็นจุดเด่นของภาพ โดยให้สีโทนสว่างและสีเหลืองอ่อนซึ่งเป็นสีบรรยากาศเป็นจุดเด่นรอง

2.3 จังหวะ

จุดเด่นของภาพมีจังหวะของการนำสายตาในลักษณะเคลื่อนไหวจากขวาวนไปสู่ทางซ้ายของภาพ

2.4 สัดส่วน

ศิลปินได้จัดภาพโดยแบ่งพื้นที่ของภาพออกเป็นสองส่วนคือ ส่วนของสีโทนมืดแสดงส่วนที่เป็นต้นไม้ และส่วนของสีโทนสว่างแสดงบรรยากาศของภาพ ทั้งสองส่วนมีความสัมพันธ์อย่างได้สัดส่วนกัน

2.5 ทิศทาง

องค์ประกอบของใบไม้โทนสีน้ำตาลเข้ม ทำหน้าที่นำสายตาจากขวาวนไปซ้ายจากจุดเด่นหลักไปสู่องค์ประกอบของจุดเด่นรองและบรรยากาศโดยรวมของภาพ

2.6 ความกลมกลืนและความตัดกัน

“รู่งอรุณ” เป็นจิตรกรรมที่มีความกลมกลืนของรูปร่าง รูปทรง และสีซึ่งเป็นสีโทนเดียว แสดงความตัดกันระหว่างองค์ประกอบสีที่มืดและความสว่าง